

ת"פ 22456/11 - מדינת ישראל נגד יزيد עבדה, מוחמד אלבזור, אחמד אלכרם, סאמח פוקהא, אנס אבו ג'ابر, מחמוד עבדה, מוחמד עבדה

בית משפט השלום בעכו

10 נובמבר 2015

ת"פ 22456-11-15 מדינת ישראל נ' עבדה ואח'
ת"פ 22496-11-15

לפני כבוד השופט שושנה פינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאים
1. יزيد עבדה
2. מוחמד אלבזור
3. אחמד אלכרם
4. סאמח פוקהא
5. אנס אבו ג'ابر
6. מחמוד עבדה
7. מוחמד עבדה

nocchim:

ב"כ המאשימה - מתמחה מר דרור פסקוביץ

הנאשמים -nocchim

עו"ד פיראש עבד בשם נאים 1 ו- 2, ס. ציבורי

עו"ד ואסים פלאח, בשם נאים מס' 3 ו- 4, ס. ציבורי

עו"ד סנון עותמאן בשם נאים מס' 5, 6, 7, ס. ציבורי

הכרעת דין - נאים 2 עד 7

לאור הودאת נאים 2 עד 7 הנני מרשים אותם בעבירה המוחסת להם בכתב האישום.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ו, 10/11/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פינסוד-כהן , שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין - נאשמים 2 עד 7

1. הנאים הורשו על פי הودאתם בעבירות כניסה לישראל שלא חוק.
2. הערכ המוגן שנפגע מן העבירה, הינו זכותה של המדינה לקבוע מיהו הבא בשעריה. ערך מוגן זה מקבל משנה תוקף כאשר מצב הבדיקה הורע ומבצעות עבירות כלפי תושבי המדינה על ידי תושבים זרים אשר אינם מורשים להכנס בשעריה.
3. ההחלטה כבר קבעה מתחם ענישה בעבירה מסווג זה הנע בין מאסר על תנאי למאסר בן 5 חודשים.
4. השאלה המרכזיית העומדת בימים אלה לדין היא, האם במצב הבדיקה השורר במדינה בתקופה الأخيرة, יש כדי להצדיק החמורה בענישה. אפונה לעניין זה להוראות סעיף 40 הקובע כי הרתעת הרבים הוכרה כשייקול כאשר יש סיכוי של ממש שהחמורה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים. אז, רשאי ביהם"ש להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, תוך המתחם.
5. עבירות כניסה לישראל מחייבת תכנון. במקרה זה טוענים הנאימים, כל אחד ונסיבותו האישיות והמשפחתיות כי נכנסו לתחומי המדינה על מנת להביא פרנסה לביתם. המדינה אכן אין ראיות הסותרות טענה זו. המדינה גם לא הציע על נזק ספציפי למעט אובדן השליטה על הנכנסים בשעריה בתקופה בה המצב הדתי הוחמר ומדובר בפגיעה ביכולתה של המדינה להגן על אזרחיה.
6. הנאימים נטו אחירות על מעשיהם. הנאימים 2 עד 5 ו- 7 נעדרו עבר פלילי. הנאשם 6 הורשע בעבירות בטחנות. מדובר בהרשעה אחת הכוללת בין היתר, עבירות הנחת חומרן חבלה בכוננה לגרום מוות. מדובר בעבירה חמורה אשר דזוקא ביחס לאנשים שהורשו בעבירות מסווג זה, מובנת כי קמה זכותה של המדינה להגביל כניסה בשעריה. מנגד, אין להtauלם מכך כי מדובר בהרשעה בבית משפט צבאי, הרשעה משנת 1990 בגין עבירה משנת 1988 שעלה בה היה הנאשם קטן כבן 15 שנים. נמצא כי עניין זה יש Zukof לחובתו, הוא מחמיר מצבו אך מאידך, אין להtauלם מפרק הזמן שחלף בו לא היה מעורב בעבירות בטחנות אחרות.

7. באיזון בין כלל השיקולים שמניתי לעיל, מוצאת אני כי עניינם של כלל הנאשמים מצוי ברף התחthon של מתחם העונשה. עם זאת, מוצאת אני כי עניינו של נאשם 6 חמור יותר מאשר הנאשמים. על אף שמצוים הם ברף התחthon, אינני מוצאת כי ניתן להסתפק במאסר על תנאי בלבד אלא בתקופה זו ובשים לב לצורך בהרעתת הרבים, יש להעביר מסר כי הבא בשעריה של המדינה ללא רשותה, אסור גם אם לתקופה מוגבלת.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשמים 2 עד 5 ו - 7 את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 15 ימים החל מיום מעצרם, 8/11/2015.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 30 ימים למשך שנתיים מיום שחרורם, והתנאי הוא כי הנאשמים לא יעברו בתקופה זו עבירה על חוק הכנסת לישראל ווירשעו עליה בדיון.

לפיכך, הגני גוזרת על נאשם מס' 6 את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של חודש ויום החל מיום מעצרו, 8/11/2015.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא עבר בתקופה זו עבירה על חוק הכנסת לישראל ווירשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח חשוון תשע"ו, 10/11/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פינטוד-כהן , שופטת

הוקולדעלידיסימההכהן